

דף לב:

עין משפט א. אר"ח סימן קכה פעיף לה

לה. לז. כהן שהרג את הנפש ה' אפי' בשוגג ט לא ישא את כפיו אפי' עשה תשובה.

הגה: וי"א דאם עשה תשובה נושא כפיו ויש להקל שלא לנעול דלת בפניהם י, והכי נהוג.

עין משפט ב. אר"ח סימן צח פעיף ה

ה. ז. אל יחשוב כיון שכיון בתפלה ראוי שהשם יעשה לו מבוקשו שעי"ז מפשפשיין במעשיו לומר בטוח הוא בזכויותיו, אלא יחשוב שהשם יעשה בחסדו שמתנהג בהם עם בריותיו כ.

עין משפט ג. אר"ח סימן צג פעיף א

א. א. ישהה שעה אחת ל קודם שיעמוד להתפלל כדי שיכוין לבו למקום,

ה. ברכות ל"ב. דאין קטיגור נעשה סניגור, ב"ח, ואם יש עדים אין מניחים אותו לישא כפיו אבל אם אין עדים אין מונעים אותו אבל הוא בעצמו אם יודע שהדבר אמת לא ישא כפיו, מ"א ס"ק נ"ג.

ואם דחף אשה הרה והפילה יכול לישא כפיו, מ"א שם.

ט. ו ואם אנסוהו להרוג ישא כפיו, וכן שוגג קרוב לאונס נושא כפיו אפי' לא עשה תשובה, אך אין להקל אם לא עשה תשובה, כה"ח אות ר"ח.

י. ו ולפי סברא זו גם במזיד שעשה תשובה ישא כפיו, ולדעת מר"ן השו"ע גם בשוגג לא מהני תשובה ואם עלה יורד, ולדינא ודאי לא יעלה גם בעשה תשובה ויצא מבהכנ"ס קודם רצה, כה"ח אות ר"י.

כ. כשמבקש על צרכיו לא יכוין להנאת גופו אלא הכל כדי שיעבוד הקב"ה בתורה ובמצוות.

ל. ברכות ל' ע"ב, חסידים הראשונים וכו'.

ו ומ"מ היום צריך לשבת מעט כ"כ מר"ן בכ"מ על דברי הרמב"ם בפ"ד מתפלה הלכה ט"ז. וי"א בדעת מר"ן דצריך גם היום שעה ממש, וראוי להחמיר לבא שעה אחת קודם מנחה וערבית ללמוד, ובשחרית יש סדר קרבנות ופסוד"ז ויוצר, ששוהה בהם כמו שעה אחת. וגם זה עולה לו, כה"ח אות א'.

ושעה אחת אחר התפלה **מ** כדי שלא יראה עליו כמשאוי **נ** שממהר לצאת.

עין משפט ד.ה. אר"ח סימן קד פעיף א

א. אסור להפסיק בתפלתו **ס** אפי' מלך ישראל שואל בשלוחו לא ישיבנו **ע**. ואם מלך אומות העולם **פ** שואל בשלוחו אם אפשר לו לקצר שיאמר תחלת הברכה וסופה **צ** קודם שיגיע אליו יקצר או אם אפשר לו שיטה מן הדרך ולא יפסיק בדיבור יטה אבל אם אי אפשר לו יפסיק **ק**.

עין משפט ו.ה. אר"ח סימן קד פעיף ב

ב. היה מתפלל בדרך **ר** ובאה בהמה או קרון כנגדו יטה מן הדרך ולא יפסיק **ש**, אבל בענין אחר אין לצאת ממקומו **ת** עד שיגמור תפלתו,

מ. ואם יכול להתעכב עד שלא ישארו עשרה כדי שלא יגרום לסילוק השכינה הנה מה טוב. כה"ח אות ד'.

נ. ועיין בכה"ח אות ה' מוסר השכל ושאין לו לאדם לצאת לפני שגמר תפלתו.

ס. ברכות ל', ל"ב. אבל מותר לרמוז בידו כדי להשתיק התינוק, וכן אדם חשוב שממתינים לו לחזרת הש"ץ וזה מטריד אותו מותר לו לרמוז לש"ץ שיתפלל ולא ימתין לו, כה"ח אות א'.

ואם גדולים מדברים ומטרידים אותו מותר לעשות תנועה בקול להשתיקם משיטרד בתפלתו, שם אות ג'.

ע. הגם שבק"ש פוסק מפני יראת מלך, בתפלה אינו פוסק אם אין סכנה וילפינן מקראי. ב"ח.

פ. שלא יהרגנו, כ"כ הרמב"ם אבל משום הפסד ממון אין להפסיק אם ברור לו שאינו הורגו. כה"ח אות ו'.

ו. היכא שיש הפסד ממון אם יתפלל עם הצבור אינו חייב להתפלל עם הצבור, ובלבד שלא יעבור לו זמן התפלה. כה"ח אות ח'. ובמניעת ריוח צריך להתפלל עם הצבור.

צ. היינו שיאמר סלח לנו אבינו, כי מוחל וסולח אתה ברוך וכו'... וכן בכולם, ח"א כלל כ"ה.

ק. היינו גם לשאול בשלוחו מפני הסכנה. כה"ח אות י"א.

ר. ולכתחלה לא יעמוד אדם להתפלל במקום שאפשר שיבא לידי הפסק באמצע התפלה.

ש. כגון לומר לאחר שיכה אותה במקל שתטה מן הדרך, אבל לרמוז לאחר מותר.

ת. ור"ע בברכות שהיו מוצאים אותו בזוית אחרת, בתחנונים שאחר התפלה היה, כה"ח אות ט"ז מהרא"ש.

אא"כ הוא בתחנונים שלאחר התפלה דמפסיק א.

אר"ח סימן קד סעיף א

עין משפט ז.

עיינ לעיל עין משפט ד ה

א. ושלא לצורך אין לזוז ממקומו עד שיעשה ג' פסיעות, מ"א ס"ק ב'. אבל ש"ץ בחזרה מותר כיון שכבר התפלל לחש. ועיינ בכה"ח אות י"ח.